

Putperestin Hikayesi

4 Kasım 2020

Allah’a ortak koşan biri, kapılarını dünyaya kapayıp kendini bir putun hizmetine vermişti. Aradan birkaç yıl geçti. Alnının yazısı, bu putperestin bir sıkıntısı oldu. Çareyi putunda arayıp iyilik ümidiyle hemen ayaklarına kapandı. “Ey put! Zor durumdayım. Üstelik canım da tehlikede. Ne olur merhametinle elimden tutup bana yardım et.” Ancak ne kadar dil döktüyse de, putun ona yararı olmadı. Başındaki sineği kovmaktan aciz olan putun adama ne faydası dokunur ki! Putperest, bu duruma hayli içerlenip hiddetli bir dille bağırıp çağırmaya başladı; “Hey ahmak put! Sana kaç yıldır boşuna mı taptım? Ya şu işimi yaparsın ya da yapması için Allah’a giderim!”

Ömrünü hakikati aramakla geçiren bir zat, putperestin duasının Allah tarafından kabul olduğunu duyunca bu duruma hayret etti. Kafası karışık bir halde şunları aklından geçirdi. “Batıla tapan alçak bir sersem, puthanenin şarabıyla sarhoşken, üstelik gönlünü küfürden ve elini hıyanetten yıkamamışken; Yüce Allah, nasıl olur da dileğini kabul eder?”

Hayretler içindeki akli ve kararsızlıktan perişan kalbiyle zat, işin sırrını düşünürken; gönül kulağına şöyle bir ses dokundu: “O eksik görüşlü, sersem ihtiyar; putun önünde çok yalvardı ve fakat hiçbir dileği kabul olmadı. Eğer niyazı bizim dergahımızda da kabul olunmasaydı, sanem (put) ile Samed arasında ne fark kalırdı!”

Dr. Ravza CİHAN